

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Vain muutaman vuoden kuluessa

Vanhin David A. Bednar
kahdentoista apostolin koorumista

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; neither did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration

Ellemme ole uskollisia ja kuuliaisia, me voimme muuttaa Jumalan antaman vaurauden siunauksen ylpeyden kiroukseksi, joka kääntää ja harhauttaa huomiomme pois.

Rakkaat veljeni ja sisareni, tänään istuessani korokkeella olen nähnyt tämän konferenssikeskuksen täyttyvän kolme kertaa – ensimmäistä kertaa koronapandemian jälkeen. Te olette Jeesuksen Kristuksen omistautuneita opetuslapsia ja olette innokkaita oppimaan. Kiitän teitä uskollisuudestanne. Rakastan teitä.

Ezra Taft Benson palveli Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon presidenttinä marraskuusta 1985 toukokuuhun 1994. Olin 33-vuotias, kun presidentti Bensonista tuli kirkon presidentti, ja 42-vuotias, kun hän kuoli. Hänen opetuksensa ja todistuksensa vaikuttivat minuun syvällisillä ja voimallisilla tavoilla.

Yksi presidentti Bensonin palvelukauden tunnusmerkeistä oli se, että hän keskittyi Mormonin kirjan tarkoitukseen ja tärkeyteen. Hän tähdensi toistuvasti, että "Mormonin kirja on uskontomme lakikivi – todistuksemme lakikivi, oppimme lakikivi ja lakikivi todistuksessa Herrastamme ja Vapahtajastamme". Hän korosti usein myös ylpeyden syntiä koskevia opetuksia ja varoituksia, joita on tässä myöhempien aikojen todistuksessa Jeesuksesta Kristuksesta.

Presidentti Bensonin eräs tietty opetus vaikutti minuun suuresti ja vaikuttaa edelleen Mormonin kirjan tutkimiseeni. Hän sanoi:

"Mormonin kirja – on kirjoitettu meidän aikaamme varten. Nefiläisillä ei koskaan ollut tätä kirjaa, ei myöskään muinaisten aikojen lamanilaisilla. Se on tarkoitettu meille. Mormon kirjoitti nefiläisen kulttuurin lähetessä loppuaan. Jumalan

of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin

innoittamana – Hänen, joka näkee kaiken alusta asti – [Mormon] lyhensi vuosisatojen aikakirjat valiten ne kertomukset, puheet ja tapahtumat, joista olisi eniten hyötyä meille.”

Presidentti Benson jatkoi: ”Kaikki Mormonin kirjan tärkeimmät kirjoittajat todistivat kirjoittavansa tuleville sukupolville. – Jos he näkivät meidän aikamme ja valitsivat sen, mikä olisi meille arvokkainta, niin eikö meidän juuri sillä mielellä tule tutkia Mormonin kirjaa? Meidän tulee koko ajan kysyä itseltämme: Miksi Herra innoitti Mormonia – ottamaan tämän [kertomuksen] mukaan aikakirjaansa? Mitä selaista minä voin tästä [kehotuksesta] oppia, mikä auttaa minua elämään tänä aikana?”

Presidentti Bensonin sanat auttavat meitä ymmärtämään, ettei Mormonin kirja ole ensisijaisesti historiallinen aikakirja, joka katsoo menneisyyteen. Sen sijaan tämä pyhä kirja katsoo tulevaisuuteen ja sisältää tärkeitä periaatteita, varoituksia ja opetuksia, jotka on tarkoitettu meidän aikamme olosuhteisiin ja haasteisiin. Näin ollen Mormonin kirja on kirja tulevaisuudestamme ja niistä ajoista, joissa me elämme nyt ja tulevaisuudessa.

Rukoilen Pyhän Hengen apua, kun nyt pohdimme meille nykyään merkityksellisiä opetuksia Mormonin kirjan Helamanin kirjasta.

Nefiläiset ja lamanilaiset

Helamanin ja hänen poikiensa aikakirja kuvaa kansaa, joka odotti Jeesuksen Kristuksen syntymää. Se puoli vuosisataa, josta tässä pyhässä aikakirjassa kerrotaan, korostaa lamanilaisten kääntymystä ja vanhurskautta sekä nefiläisten jumalattomuutta, luopumusta ja iljetyksiä.

Nefiläisten ja lamanilaisten välisten vertailujen ja vastakohtaisuuksien sarja, joka tässä muinaisessa aikakirjassa esitetään, on meille tänä aikana mitä valaisevin.

”Lamanilaisista, suurimmasta osasta heistä, oli tullut vanhurskas kansa, niin että heidän vanhurskautensa ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujouden ja vakauden tähden.

[Ja] oli monia nefiläisiä, joista oli tullut paa-tuneita ja katumattomia ja perin jumalattomia, niin että he hylkäsivät Jumalan sanan ja kaiken saarnaamisen ja profetoimisen, jota heidän keskuuteensa tuli.”

”Ja näin me näemme, että nefiläiset alkoivat

to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

vaipua epäuskoon ja tulla jumalattommiksi ja iljettävämmiksi, kun taas lamanilaiset alkoivat kehittyä tavattomasti Jumalansa tuntemisessa; niin, he alkoivat pitää hänen säädöksensä ja käskynsä ja vaeltaa vilpittömästi ja oikeamielisesti hänen edessään.

Ja näin me näemme, että Herran Henki alkoi vetäytyä pois nefiläisistä heidän sydämensä jumalattomuuden ja paatumuksen tähden.

Ja näin me näemme, että Herra alkoi vuodattaa Henkeään lamanilaisille, koska he alttiisti ja auliisti uskoivat hänen sanoihinsa.”

Ehkäpä hämmästyttävän ja vakavoittavin puoli tässä nefiläisten vajoamisessa luopumukseen on se tosiseikka, että ”kaikki tämä pahuus kohtasi heitä vain muutaman vuoden kuluessa”.

Nefiläiset kääntyivät pois Jumalasta

Kuinka kerran vanhurskas kansa saattoi niin lyhyessä ajassa muuttua paatuneeksi ja jumalattomaksi? Kuinka ihmiset saattoivat niin nopeasti unohtaa Jumalan, joka oli siunannut heitä niin runsaasti?

Nefiläisten kielteinen esimerkki on voimallisella ja syvällisellä tavalla opettavainen meille tänä aikana.

”[Ylpeys] alkoi tunkeutua – – niiden ihmisten sydämeen, jotka väittivät kuuluvansa Jumalan kirkkoon – – se johtui heidän tavattoman suurista rikkauksistaan ja heidän menestyksestään maassa.”

”[He olivat] kiinnittäneet [sydämensä] tämän maailman rikkauksiin ja turhuuksiin”, ”sen ylpeyden tähden, jonka [he olivat] sallineet päästä [sydämeensä] ja joka [nosti heidät] sen yläpuolelle, mikä on hyvää, [heidän] tavattoman suurten [rikkauksiensa] tähden!”

Muinaiset äänet tomusta anovat meitä tänä aikana oppimaan tämän ikuisen opetuksen: vauraus, omaisuus ja helppousmuodostavat väkevän yhdistelmän, joka voi saada vanhurskaatkin juomaan ylpeyden hengellistä myrkyä.

Se, että annamme ylpeyden päästä sydämeemme, voi saada meidät pilkkaamaan sitä, mikä on pyhää, olemaan uskomatta profetian ja ilmoituksen henkeä, polkemaan jalkoihimme Jumalan käskyt, kieltämään Jumalan sanan, karkottamaan profeetat, pilkkaamaan heitä ja herjaamaan heitäsekä unohtamaan Herran Jumalamme sekä olemaan haluamatta, että Herra meidän Jumalamme, joka meidät on luonut, hallitsisi ja

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, repenting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the

vallitsisi meitä.

Sen vuoksi, ellemme ole uskollisia ja kuu-liaisia, me voimme muuttaa Jumalan antaman vaurauden siunauksen ylpeyden kiroukseksi, joka kääntää ja harhauttaa huomiomme pois ian-kaikkisista totuuksista sekä keskeisistä ja tärkeis-tä hengellisistä asioista. Meidän täytyy aina varoa ylpeyden aiheuttamaa ja liioiteltua itseriittoi-suuden tunnetta, oman riippumattomuutemme virheellistä arviointia ja itseemme keskittymistä muiden palvelemisen sijaan.

Kun keskitymme ylpeinä itseemme, meitä vaivaa myös hengellinen sokeus ja meiltä jää huomaamatta paljon, suurin osa tai kenties kaikki, mitä tapahtuu sisimmässämme ja ympär-illämme. Emme voi katsoa ja keskittyä Jeesuk-seen Kristukseen ”maalina”, jos näemme vain itseemme.

Sellainen hengellinen sokeus voi saada meidätkin kääntymään pois vanhurskauden tieltä, lankeamaan kielletyille poluille ja joutu-maan hukkaan. Kun sokeasti käännyimme omille teillemme ja kuljemme tuhoisia kiertoteitä, meillä on taipumus nojata omaan ymmärrykseemme, kerskailla omasta voimastamme ja luottaa omaan viisauteemme.

Samuel Lamanilainen tiivistä ytimekkääs-ti nefiläisten kääntymisen pois Jumalasta: ”Te olette koko elinaikanne tavoitelleet sitä, mitä ette voineet saada, ja te olette tavoitelleet onnea teke-mällä pahaa, mikä on vastoin sen vanhurskauden luonnetta, joka on meidän suuressa ja iankaikki-nessa Päämiehessämme.”

Profeetta Mormon havaitsi: ”[Suurin osa] kansasta [pysyi] ylpeydessään ja jumalatto-muudessaan ja [vähemmistö vaelsi] tarkemmin Jumalan edessä.”

Lamanilaiset kääntyivät Jumalan puo-leen

Helamanin kirjassa lamanilaisten lisääntyvä vanhurskaus on jyrkkänä vastakohtana nefiläis-ten nopealle hengelliselle rappiolle.

Lamanilaiset kääntyivät Jumalan puoleen, ja heidät johdatettiin tuntemaan totuus, kun he uskoivat pyhien kirjoitusten ja profeettojen opetuksiin, osoittivat uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen, tekivät parannuksen synneistään ja kokivat voimallisen sydämen muutoksen.

”Ja nyt kaikki, jotka ovat tähän päässeet, kuten itse tiedätte, ovat vahvoja ja lujia uskossa ja

faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhallowed hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “beware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulner-

siinä, millä heidät on tehty vapaiksi.”

”[Teidän tulee nähdä], että suurin osa [lamanilaisista] on velvollisuutensa polulla, ja he vaeltavat tarkoin Jumalan edessä ja noudattavat tarkoin hänen käskyjensä ja säädöksiensä ja tuomioitansa. – –

He pyrkivät väsymättömän uutterasti johdattamaan loput veljistään tuntemaan totuuden.”

Tämän seurauksena ”[lamanilaisten vanhurskaus] ylitti nefiläisten vanhurskauden heidän uskonsa lujisuuden ja vakauden tähden”.

Varoitus ja lupaus

Moroni julisti: ”Katso, Herra on näyttänyt minulle suuria ja ihmeellisiä asioita siitä, minkä on pian tapahduttava, sinä aikana, jolloin nämä asiat tulevat julki teidän keskuudessanne.

Katso, minä puhun teille ikään kuin olisitte läsnä, ettekä te kuitenkaan ole. Mutta katso, Jeesus Kristus on näyttänyt teidät minulle, ja minä tiedän teidän tekemisenne.”

Muistattehan, että Mormonin kirja katsoo tulevaisuuteen ja sisältää tärkeitä periaatteita, varoituksia ja opetuksia, jotka on tarkoitettu minulle ja teille meidän nykyaikamme olosuhteisiin ja haasteisiin.

Luopumusta voi tapahtua kahdella perustasolla – instituutioiden tasolla ja yksilötasolla. Instituutioiden tasolla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko ei katoa luopumuksen vuoksi eikä sitä oteta pois maan päältä.

Profeetta Joseph Smith julisti: ”Totuuden viiri on pystytetty. Yksikään epäpyhä käsi ei voi estää työn etenemistä. – – Jumalan totuus etenee uljaana, jalona ja riippumattomana, kunnes se on täyttänyt jokaisen mantereen, käynyt jokaisella seudulla, pyyhkäissyt yli jokaisen maan ja kaikunut jokaiseen korvaan, kunnes Jumalan aivoitukset on täytetty ja suuri Jehova on sanova, että työ on tehty.”

Yksilötasolla jokaisen meistä täytyy ”[varoa] ylpeyttä, ettei [meistä] tulisi sellaisia kuin nefiläiset muinoin”.

Saanan esittää, että jos te tai minä uskomme olevamme kyllin vahvoja ja lujia välttääksemme ylpeyden ylimielisyyttä, niin kenties me jo kärsimme tästä tappavasta hengellisestä sairaudesta. Yksinkertaisesti sanottuna, jos te tai minä emme usko, että ylpeys voisi vaivata meitä, niin me

able and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

olemme suojattomia ja hengellisessä vaarassa. Vain muutaman päivän, viikon, kuukauden tai vuoden kuluessa me saatamme menettää hengellisen syntymäoikeutemme paljon vähemmästäkin kuin keittokulhollisesta.

Jos kuitenkin te tai minä uskomme, että ylpeys voi koetella meitä, niin me teemme johdonmukaisesti niitä pieniä ja yksinkertaisia asioita, jotka suojelevat meitä ja auttavat meitä tulemaan ”lapsen kaltaiseksi, alistuvaksi, sävyisäksi, nöyräksi, kärsivälliseksi, sellaiseksi, joka on täynnä rakkautta ja halukas alistumaan kaikkeen, mitä Herra näkee hyväksi panna [meidän kannettavaksemme]”. ”Siunattuja ovat ne, jotka nöyrytyvät ilman, että heidän on pakko olla nöyriä.”

Kun noudatamme presidentti Bensonin neuvoa ja kysymme itseltämme, miksi Herra innoitti Mormonia sisällyttämään Helamanin kirjan lyhennelmäänsä ne kertomukset, kehoitukset ja varoitukset, jotka hän sisällytti siihen, lupaan, että me huomaamme näiden opetusten soveltuvan oman elämämme ja perheemme erityisiin olosuhteisiin nykyään. Kun tutkimme ja pohdimme tätä innoitettua aikakirjaa, meitä siunataan silmillä, jotka näkevät, korvilla, jotka kuulevat, mielellä, joka käsittää, ja sydämellä, joka ymmärtää ne opetukset, jotka meidän tulee oppia, jotta varoisimme ylpeyttä emmekä joutuisi kiusaukseen.

Todistan iloiten, että Jumala, iankaikkinen Isä, on meidän Isämme. Jeesus Kristus on Hänen ainosyntynyt ja rakas Poikansa. Hän on meidän Vapahtajamme. Ja todistan, että kun vaellamme Herran Hengen sävyisyydessä, niin me vältämme ylpeyden ja voitamme sen ja meillä on rauha Hänessä. Tästä todistan Herran Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen.